

THÁI THUỘNG CẢM ỨNG THIÊN

Tập 44

Chủ giảng: Lão pháp sư Tịnh Không

Địa điểm: Tịnh tông Học hội Singapore

Thời gian: 01/07/1999

Viết dịch: Ban biên dịch Pháp Âm Tuyên Lưu

Chư vị đồng học, chào mọi người! Sáng hôm qua, chúng ta đã đem hàm nghĩa của chữ “hiếu” này làm một báo cáo đơn giản, hàm nghĩa của chữ này sâu rộng vô hạn. Đây là pháp môn đại tổng trì của tất cả chúng sanh trong hư không pháp giới; cũng chính là nói ngang trọn khắp mười phương, dọc cùng khắp ba đời đều bao gồm trong phù hiệu này. Phật pháp được bắt đầu xây dựng từ chỗ này, cho nên Phật pháp lấy hiếu làm bắt đầu, và cũng là lấy hiếu làm kết thúc. Chư Phật Bồ-tát dạy người chẳng qua là tận hiếu, hành hiếu mà thôi. Cho nên trong “Tịnh nghiệp tam phước”, điều đầu tiên dạy chúng ta là “hiếu dưỡng cha mẹ”. Đây là dạy chúng ta, chúng ta muốn hành hiếu, tận hiếu thì phải thực hiện từ đâu? Thực hiện từ hiếu dưỡng cha mẹ, sau đó mở rộng đến hiếu dưỡng tất cả chúng sanh. Trong kinh Bồ-tát Giới, Thế Tôn nói với chúng ta rất rõ ràng: “Tất cả người nam là cha ta, tất cả người nữ là mẹ ta”, đây là đem hiếu dưỡng cha mẹ mở rộng ra, mở rộng đến hư không pháp giới, vậy mới có thể tận hiếu. Thế nên, ai có thể tận hiếu một cách rất viên mãn vậy? Quả địa Như Lai mới chân thật làm được viên mãn, Đẳng giác Bồ-tát vẫn chưa đạt đến cứu cánh viên mãn. Do đây có thể biết, học Phật chính là học chữ “hiếu”, chính là học chữ “trung”; Phật pháp không có gì khác, chỉ là “trung hiếu” mà thôi.

Ân đức của cha mẹ đối với chúng ta quá lớn, mạng sống này của chúng ta có được từ nơi cha mẹ, cho nên hiếu dưỡng cha mẹ là thiên kinh địa nghĩa, đây mới được xem là làm người, từ trên nền tảng này mà tu học mới có thể thành Bồ-tát, thành Phật. Chúng ta hiếu dưỡng cha mẹ là dùng tâm hiếu để dưỡng cha mẹ, nhà Nho nói rất hay: “*Dưỡng thân mạng cha mẹ*”, phải chăm lo đời sống vật chất cho cha mẹ. Còn phải phải biết “*dưỡng tâm cha mẹ*”, phải làm cho cha mẹ không có lo âu, không có phiền não, tâm tình vui vẻ, vậy thì phải thuận; nếu như không thuận thì cha mẹ sẽ sanh phiền não, sẽ có lo âu. Cho nên, chữ này thực tiễn thật không dễ dàng, nếu như không có tâm chân thành, chúng ta thường nói “tâm chí thiện”, “tâm thuần hiếu”, “tâm thuần kính”, thì chữ này sẽ rất khó thực hiện; nói tóm lại là phải dùng chân tâm. Còn phải biết “*dưỡng chí cha mẹ*”, chí của cha

mẹ là gì? Là sự kỳ vọng đối với bạn. Chí của cha mẹ, nhỏ là hy vọng bạn thăng quan phát tài, người có tầm nhìn tương đối xa, người Trung Quốc gọi là “mong con trai thành rồng, mong con gái thành phượng”. Lời này nếu dùng cách nói hiện nay để nói là hy vọng bạn có thể vượt bậc xuất chúng, làm rạng rỡ tổ tông, khiến tổ tông, gia tộc đều lấy bạn làm vinh dự, vào thời xưa đây là sự kỳ vọng của bậc làm cha mẹ thông thường đối với con cái. Nếu như cha mẹ giác ngộ thì họ kỳ vọng bạn, hy vọng bạn làm Bồ-tát, làm Phật, đạt đến cứu cánh viên mãn thật sự.

Chúng ta có thể khiến cha mẹ không thất vọng hay không? Làm Bồ-tát, làm Phật, bất luận thân phận là gì, bất luận ngành nghề như thế nào đều có thể làm được. Nói làm Phật không nhất định là chỉ cho 32 tướng tốt, 80 vẻ đẹp, đó là tướng Phật. Tướng mà cư sĩ Duy-ma hiện là tướng Phật tại gia; tướng mà hòa thượng Phong Can, Hàn Sơn, Thập Đắc hiện là hình tướng của người rất bình thường, chúng ta ngày nay gọi là làm công quả trong đạo tràng, thị hiện hình tướng người làm công quả. Tỉ mỉ quan sát họ, đích thực là hạnh Bồ-tát, đích thực là tướng Phật, ba mươi hai ứng thân của Quán Thế Âm Bồ-tát, 32 loại tướng Phật, 32 loại hạnh Bồ-tát. Cho nên bất kỳ thân phận gì, bất kỳ ngành nghề nào đều có thể làm Bồ-tát, đều có thể làm Phật.

Làm Bồ-tát, làm Phật có gì khác với phàm phu vậy? Tôi nghĩ đồng tu chúng ta đều hiểu rất rõ, đều rất sáng tỏ, mỗi ngày chúng ta đang đọc tụng kinh điển Đại thừa, mỗi ngày đang nghiên cứu thảo luận nên có ấn tượng tương đối sâu sắc. Phật Bồ-tát không có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, Phật Bồ-tát chỉ có một tâm chân thành, tâm thuần thiện; thuần là tâm yêu thương người, yêu thương tất cả chúng sanh; thuần là tâm phục vụ cho tất cả chúng sanh, không có một niệm vì bản thân; niệm niệm nghĩ đến sự an định của xã hội, thế giới hòa bình, tất cả chúng sanh hạnh phúc chân thật; khởi tâm động niệm, lời nói việc làm đều tương ưng viên mãn với “ngũ giới thập thiện” mà Phật pháp đã nói. Cho nên thập thiện nghiệp đạo, chúng ta nhất định không được xem thường lướt qua, viên mãn của thập thiện nghiệp đạo là đại hiếu, hiếu đạo viên mãn, Phật đạo viên mãn.

Chúng ta đã từng thấy qua rất nhiều tượng Phật, tranh vẽ tượng Phật, trên đài Phật có viên quang, trên viên quang có viết ba chữ, phần lớn là viết bằng chữ Phạn, cũng có khi viết bằng Hoa văn, ba chữ này là “án a hồng”. Quý vị nhìn thấy thì đọc được, ý nghĩa của ba chữ này là gì? Ba chữ này chính là thập thiện nghiệp đạo viên mãn, “thân ngữ ý”. Án là thân; a là ngữ, là khẩu nghiệp; hồng là ý nghiệp; ba chữ này là biểu thị ba nghiệp thanh tịnh. Trong thập thiện nghiệp đạo nói với chúng ta thân ba, khẩu bốn, ý ba, bạn đã làm được thật sự thanh tịnh

viên mãn hay chưa? Chư Phật Bồ-tát tu chính là tu ba chữ này, học cũng là học ba sự việc này, viên mãn vẫn là ba sự việc này. Năm xưa, khi tôi mới bắt đầu tiếp xúc Phật pháp, rất may mắn gặp được đại sư Chương Gia, tôi xin lão nhân gia ngài viết tặng tôi mấy chữ thư pháp, thầy đã viết cho tôi một tờ, tờ giấy này do chuyển nhà quá nhiều lần nên đã bị thất lạc. Chính là ba chữ “án a hồng”, thầy viết bằng chữ Tạng, sau khi tặng cho tôi, thầy đã giảng giải tường tận cho tôi ý nghĩa của ba chữ này.

Chúng ta phải biết, chúng ta học Phật là học cái gì? Nếu như khởi tâm động niệm, lời nói việc làm hoàn toàn trái ngược lại với điều này thì chúng ta không phải đang học Phật, không phải đang học Phật thì là tạo nghiệp, chúng ta cần phải rõ ràng, cần phải sáng tỏ. Tôi thường khuyên mọi người, chúng ta làm người muốn làm được tốt, học Phật muốn học được giống, trước tiên phải đem ý niệm tự tư tự lợi xả cho thật sạch sẽ thì công phu của chúng ta liền có thể đắc lực, niệm niệm vì chúng sanh, vì Phật pháp, vì Phật pháp cứu trụ thế gian. Trong kinh điển, Phật nói được rất rõ ràng, rất tường tận, pháp vận của Thích-ca Mâu-ni Phật vẫn còn 9.000 năm. Hiện nay, bên ngoài có rất nhiều lời tiên tri nói ngày tận thế đến rồi, nhưng tôi không tin. Tại sao tôi không tin vậy? Tôi tin lời của Thích-ca Mâu-ni Phật. Tai nạn là có, khẳng định có, tại sao vậy? Tâm người bất thiện, chúng nghiệp chiêu cảm, đương nhiên là không thể tránh khỏi. Thế nhưng nếu tâm người có thể quay đầu, có thể hướng thiện thì tai nạn này sẽ giảm nhẹ, thời gian của tai nạn cũng tự nhiên rút ngắn. Cho nên, tôi thấy Trung Quốc là một mảng sáng lạn, tôi thấy từ chỗ nào vậy? Người niệm Phật nhiều. Nghe nói hiện nay ở Trung Quốc người niệm “A-di-đà Phật”, người tụng kinh Vô Lượng Thọ đã vượt hơn 100 triệu người. Người niệm Phật nhiều như vậy thật hiếm có! Trong mười người nếu có một người niệm Phật thì chín người kia sẽ được thơm lây. Ở Singapore, Đông Nam Á, hiện nay phong khí niệm Phật rất thịnh. Phàm là nơi có chánh pháp trụ thì chư Phật hộ niệm, long thiên thiện thần bảo hộ, đây là đạo lý nhất định, cái gọi là “người cùng tâm ấy, tâm cùng lý ấy”.

Chúng ta phải có thiện tâm, tâm học Phật là tâm chí thiện, thế nhưng phải học giống, học không giống thì đó là giả, không phải thật, phải học cho giống. Chân thật có thể học giống thì phải có thể buông xuống được. Tôi lần đầu tiên gặp đại sư Chương Gia, hướng về thầy thỉnh giáo, thầy dạy tôi sáu chữ “nhìn thấu được, buông xuống được”. Cả đời này của tôi, gần 50 năm chính là học sáu chữ này, nhưng mới học giống được chút xíu. Chúng ta xem thử những đại đức này trước đây, như lão hòa thượng Hư Vân, đại sư Ấn Quang, hành nghi cả đời của

các ngài cũng chính là sáu chữ này, chân thật nhìn thấu, buông xuống. Ấn Tổ và lão hòa thượng Hư Vân cả đời không có đạo tràng của riêng mình, cũng không có đồ chúng, tín đồ rất nhiều, chỉ là khuyên mọi người niệm Phật, tu hành mà thôi; ngoài điều này ra thì trong tâm mảy trần không nhiễm. Không giống như hiện nay, có một số pháp sư lưu lại họ tên, địa chỉ, điện thoại của tín đồ, còn muốn thêm vào hình ảnh, bạn nói xem phiền phức biết bao, sợ quên mất tín đồ. Chúng ta xem thử những bậc đại đức trước đây, tín đồ không đến tìm họ thì họ đã quên rất sạch sẽ, tuyệt đối không để ở trong tâm, cho nên tôi nói họ không có tín đồ. Tâm địa của họ thật sự thanh tịnh, mảy trần không nhiễm, họ không có phiền não, không có lo lắng, không có vướng mắc, trong tâm tràn đầy trí tuệ, từ bi, đây là điều chúng ta cần phải học, đây là chân thật học Phật. Người chân thật học Phật nhiều thì người thế gian này có phước, Phật pháp mới có thể trụ lâu thế gian.

Các đồng tu nhất định phải phát tâm, bất luận là tại gia hay xuất gia; xuất gia thì bạn nhất định phải ghi nhớ, làm ra tấm gương tốt cho người xuất gia, tấm gương tốt nhất của người xuất gia là ai? Là Thích-ca Mâu-ni Phật; tại gia phải làm tấm gương tốt cho người tại gia, tấm gương tốt của người tại gia là ai? Là cư sĩ Duy-ma; vậy mới gọi là chân thật học Phật. Nếu nói Thế Tôn và trưởng giả Duy-ma cách chúng ta quá xa, chúng ta tìm thời gần đây, thời gần đây quý vị cũng có thể tìm thấy. Người xuất gia học pháp sư Ấn Quang, học lão hòa thượng Hư Vân thì chắc chắn không sai, hai người này là hình ảnh của Phật xuất gia. Tại gia học Phật, lão cư sĩ Giang Vị Nông là tấm gương tốt, lão cư sĩ Lý Bình Nam ở Đài Trung là tấm gương tốt, đó thật sự là học rất giống cư sĩ Duy-ma, niệm niệm vì Phật pháp, vì chúng sanh, không vì bản thân. Chúng ta học Phật, không những chúng ta có căn cứ lý luận ở trong kinh điển, Phật dạy cho chúng ta rất nhiều phương pháp, hơn nữa còn phải tìm một tấm gương tốt, tìm một mô phạm, dựa vào mô phạm này để trau dồi bản thân, vậy đời này của chúng ta mới không đến nỗi luống qua, mới thật sự học được có thành tích đem ra, chắc chắn vãng sanh bất thoái thành Phật.

Thế gian này, không những là thế pháp, mà ngay cả Phật pháp cũng phải buông xuống, cũng phải xả được sạch sành sanh, mảy trần không nhiễm, vậy chúng ta mới có được thành tựu. Nếu còn một tơ hào dính nhiễm thì chính là chướng ngại lớn nhất của chúng ta, không những Phật pháp không thể thành tựu, trong thế pháp cũng tạo vô lượng vô biên tội nghiệp. Nhân quả ở trong đây, Cảm Ứng Thiên đã nói được quá nhiều, quá nhiều, chúng ta không thể không biết, không thể không lưu ý. Về phần hiếu hạnh thì chi tiết rất nhiều, nói mãi không

hết, thế nhưng cũng cần nêu ra một cương lĩnh. Chúng ta làm sao phụng sự cha mẹ, làm sao đối đãi anh em, làm sao hòa mục họ hàng, làm sao có thể mang lại an định hòa bình cho xã hội, cho chúng sanh? Những việc này đều không thể rời khỏi chữ “hiếu” này, đều là thuộc về hiếu hạnh.